

„A vadállat száma: 666”

A leányfalui lelkigyakorlat negyedik elmélkedése (2014)

A Szűzanya egyik üzenetének (1989. 6. 17) ez a címe: **A vadállat száma: 666**. Micsoda is ez a szám? Jelenések könyvében olvassuk, hogy ez a Sátán száma: „Akinek van esze, számítsa ki a vadállat számát, mert az emberi szám: hatszázhatvanhat” (Jel. 13,18).

A Gonosz évszázadokon keresztül próbálja az Egyházat megsemmisíteni, mert az sehogy sem tetszik neki. Miért nem tetszik? Mert Jézus az Egyházat használja fel, hogy rajta keresztül eljussunk az üdvösségbe. Az Egyház az a biztos eszköz, amelyen keresztül eljutunk oda. Az Egyházon keresztül Megváltónk biztosítja a „kegyelem és az igazság teljességét, melyek szükségesek az üdvösséghez. Az Úr már Péternek megígérte, hogy a „pokol kapui nem vesznek erőt rajta”. Tehát az ördögi erők nem fogják megsemmisíteni. Sátán már régen megsemmisítette volna, ha rajta állt volna. De az Úr nem hagyta. És a Szűzanya sem hagyja. Megvédenek bennünket. Itt egy lelki síkon folyó súlyos és hosszú harcról van szó. A történelem folyamán a Gonosz többször próbálkozott már, hogy megsemmisítse az Egyházat. Nagypénteken az Úr Jézus ellenlázította az ottani népet, és megölette a kereszten. Ez a sötétség órája volt, a Gonosznak az ideje. Utána a jeruzsálemi keresztényüldözés következett, amikor Szent István diakónust megkövezték, és kitört az üldözés. Utána az Ósegyházban egymást követték az egyházüldözések. Az első három századot úgy hívjuk, hogy a „vértanúk kora”. De az Egyház mindig diadalmasan kerül ki minden keresztényüldözésből.

A 1989. június 17-ei üzenet világosan leírja, hogy a Sátán Isten ellen lázítja az embereket. Először is Krisztustól akarja elszakítani őket, és rávenni, hogy teljesen Isten nélkül éljenek. Miért? Mert Isten lelki életet ad a szentségeken keresztül, az ima által, az igehirdetés által, Mindinkább Istenre, a Szűzanyára, az égiekre hagyatkozunk, annál könnyebben üdvözljenek. A gonosz mindent megtesz, hogy pont az ellenkezőjét érje el: tehát hogy az emberek megszakítsák a kapcsolatukat Krisztussal, a Szentháromsággal, tehát hogy minél nagyobb eséllyel minél több lelket tudjon ellopni, az örök kárhozatba ráncigálni, oda becsalogatni. Ma is iparkodik a közéletből, a tudományból száműzni az Istent. A tudományos világban sokan nem tudnak, nem akarnak mit kezdeni az Istennel és a keresztény hittel. Még a hívő emberek is vonakodnak, hogy Istenről beszéljenek a tudomány nevében.

Isten nélkül, az üdvösség eszközei nélkül az ember védtelen, és nem tud eljutni a mennyországba. A Szűzanya olyan szépen mondja:

„Harcoljatok velem, kicsi fiaim, a sárkány ellen, amely az egész emberiséget Isten ellen lázítja. Harcoljatok velem, kicsi fiaim, a fekete vadállat, a szabadkőművesség ellen, amely a lelkeket a vesztükbe akarja vinni. Harcoljatok velem, kicsi fiaim, a bárányhoz hasonló vadállat, az egyházi élet belsejébe beszivárgott szabadkőművesség ellen, amely Krisztust és az Egyházát akarja tönkretenni” (1989. 6. 17.).

Látjuk, hogy miről van szó. A Szűzanya világosan megmondja, mit tegyünk. Harcoljunk, de hogyan? Milyen „fegyverekkel”? Puskákkal nem lehet. A legtökéletesebb katonai fegyverekkel sem lehet a Gonoszt megsemmisíteni. Az elkárhozott angyalok, „démonok” ellen „más fegyvereket kell bevetnünk”. Először is komoly keresztény étellel kell harcolnunk. És a Szűzanya világosan megmondta, hogy hogyan fogja legyőzni a Gonoszt: egy nagyon vékony láncsal, a rózsafüzérrel! A rózsafüzér óriási fegyver! Erősebb az „atombombánál”:

„Az imával újra és újra visszaszerezhetitek az ellenségtől a már elfoglalt területeket: kivirágoztathatjátok a bűn és a gonoszság pusztaságában a jónak bimbóit. Mindenekelőtt rengeteg sok lelket szabadíthattok meg, akiket sikerül a Sátánnak rabul ejtenie. Az imának hatalmas ereje van és a jónak láncreakcióját idézi elő, amely erősebb az atombombánál” (1983. 10. 07.).

Ha valami nagyon rosszul megy, ha úgy érezzük, hogy a Gonosznak a kísértése igen hatalmas, és elkezdjük imádkozni a rózsafüzért, egyszer csak - egy bizonyos idő múlva ez a

kísértés alábbhagy, kezdünk megnyugodni. S ha tovább folytatjuk, mi történik? A Gonosznak az életünkben – mivel imádkozzuk szívből a rózsafüzért – mind kevesebb tere jut. Ugyanis a Gonosz úgy csinálja, hogy mindinkább betolakodik, beférkőzik az életünkbe. De amikor imádkozzuk a rózsafüzért, a Szűzanyát hívjuk oda. És ahol a Szűzanya megjelenik, ott a Gonosz nagyon rosszul érzi magát. Ahol a szentségi Jézus jelen van, vagy a Szűzanya, ott rosszabbul érzi magát, mint a pokolban. Ezért inkább otthagy bennünket, mindinkább eltávolodik. Belegabalyodik a rózsafüzér láncába, és mind kevesebb lesz a hatásköre. És ha még tovább mondjuk másokért is, a Gonosznak a területe azoknak az életében is mind inkább meggyengül, mind kisebbre zsugorodik. Használjuk ezt a hatalmas fegyvert!

A Gonosz kísértései a következők:

„Ezért kecsegteti a nagyra törőket a gyors karrier kilátásával; elhalmozza javakkal a pénzéheseket; segíti tagjait, hogy elsőként foglalják el a legfontosabb állásokat, miközben alattomosan, de határozottan kirekeszti mindazokat, akik nem hajlandók tervét támogatni” (1989. 6. 17.).

Ennek a célnak az elérésében a hírközlő eszközöket is felhasználja. A hírközlő eszközök ma már nagy hatalmat jelentenek. Ezeken keresztül nagyon kis embereket is híressé lehet tenni, de nagy embereket is le lehet járítani.

Isten helyett modern bálványokat állít: ne Isten legyen az emberek életében a legfontosabb, hanem a pénz, a szórakozás, az élvezethajhászás, a karrier, és folytathatnánk tovább. Minden fontosabb Istennél és a lélek üdvösségénél! Ennél fogva az ilyeneknek nincs idejük a misére, nincs idejük az imára, nincs idejük a lelkiekre.

Isten száma a Biblia szerint a 333. Ezt megszorozva kettővel kapjuk a 666-ot, a sátánnak a számát, aki Isten fölé akar helyezkedni. Nagyobb akar lenni, mint a jó Isten. Tudja, hogy ez nem lehet, de mégis fölé akar helyezkedni. És az embereknek is így akarja bemutatni magát. De egyelőre még iparkodik titkolni önmagát, mert ezzel több eredményt ér el. Hiszen az emberek úgy gondolják, hogy nincs Sátán, nincs Gonosz, ezért szabadon működhet közöttük, sokkal szabadabban, mintha felfedné magát. Ha bemutatkozik, akkor már tudják, hogy létezik, és hogy honnan fúj a szél, honnan származik az a sok szenvedés, az a sok baj, az a sok szerencsétlenség, az a sok gyűlölet, az a sok elválás. Őtöle.

El akarja törölni a Szentháromságba vetett hitet, vagyis hogy az emberek tagadják meg a Szentháromságot. Krisztus megváltói művét is el akarja felejtetni, vagyis el szeretné hitetni, hogy nem is a bűnökért halt meg Jézus. Hányszor halljuk azt, hogy egyesek azt mondják, hogy bűn nincs, ilyenekkel nem is kell foglalkozni. Ezzel Krisztus kereszthalálát akarja hiábavalóvá tenni. Ha nincs bűn, nem lenne bűn, akkor miért halt meg Jézus? Értelmetlenné válna az Ő önfeláldozása.

Hallunk olyat is, hogy ha Krisztus Isten Fia, akkor hogy nem akadályozta meg, hogy ne szenvedjen? Isten erejével meg lehetett volna akadályozni. Még a keresztről is leszállhatott volna. Isteni erejével megtehetette volna, de önként vállalta a kereszthalált, mert szeretett minket. Nem szállt le, mert ez volt a Mennyei Atya akarata.

A Sátán nagyon provokálja azt, hogy mindegy melyik valláshoz tartozol. Mindegy, hogy mit hiszel. Isten úgysem küld a pokolba senkit. Nem akarja, hogy elkárhozzunk, mivel Ő nagyon szeret bennünket. Ebből valami igaz, de egy „nagy csapda” rejlik mögötte. Az igaz, hogy Isten nem akarja, hogy bárki is a pokolra kerüljön, meg az is igaz, hogy nem Ő dob senkit sem a pokolba, hanem a Sátán rántja le oda a lelkeket. Amikor az ember nemet mond Istennek az élete utolsó pillanatban is, akkor a Gonosz elragadja a lelket, és viszi az örök kárhozatba. Amikor a szörnyű kínok között a lélek észbe kap, és tiltakozik, hogy ő nem ezt akarta, akkor a Gonosz a szemébe röhög, és elmondja, hogy innen többé nem szabadul, hisz örökre elkárhozott, örökre a Gonoszé lett. És egy örökkévalóságon keresztül a Gonosz kimutatja az elkárhozott lélek iránti gyűlöletét. És a pokoli kínon örökké tartanak. És ezek sokkal nagyobb kínok, mint a földön a legszörnyűbb szenvedés. Ha elfogadnánk, hogy

mindegy, melyik valláshoz tartozunk, akkor az Egyházra sem lenne szükség, mert üdvözülni lehetne mindenütt. De Isten csak Jézus által üdvözít, még azt is, aki önhibáján kívül nincs megkeresztelve, de keresi az igazságot, és ha megtalálta, követi is azt.

Meg az is terjed, hogy nincs pokol. Ha valaki tagadja a pokol létezését, akkor a szerencsétlen, elkárhozott lélek csak akkor döbben rá, hogy van pokol, amikor már odajut. Ha előtte már tudná, hogy merrefelé halad, dehogy választaná azt az utat, azt az életet, amely odajuttatja.

A kék könyv ismerteti, hogy mit is jelent egyszer, kétszer, háromszor a 666. Vegyük sorba. Egyszer 666. Ez Krisztus után 666-ot jelent. Abban az időben terjedt el az iszlám, a muzulmán vallás. Akkor vált nagyhatalommá az iszlám. Tűzzel-vassal terjesztette a muzulmán vallást. Tagadta a Szentháromságot. Csak „Allah”(isten) létezik. És pusztították a keresztény világot. Ne feledjük, abban az időben terjedt el Közel-Keleten, Észak-Afrikában, Kis-Ázsiában a muzulmán vallás, ahol addig keresztények éltek. Addig az Arab-félszigeten pogányság uralkodott. A kereszténység még nem nagyon hatolt be oda. Mekkánál, meg a környékén keletkezett az iszlám hit, ott működött Mohamed, ott jutott hatalomra ebben az időben. Az iszlám állam kezdett nagyhatalommá válni. És csakhamar a hatalmát elterjesztette a Közel-Keleten. Egyiptomot is meghódította, Észak-Afrikát is. Eljutott egészen Konstantinápolyig. Ez a 7. században történt. 711-ben már Kis Pipin, a frankok királya megütközött velük a mostani Dél-Franciaországban, Szerencsére nem terjedt tovább az Iszlám. Szűzanya közbelépett, mielőtt a keresztény világot meghódították és elpusztították volna, mert az volt a szándékuk. Tudjuk, hogy a mohamedánság tovább terjedt. Utána a törökök vették át a hatalmat, ők inkább a Balkánon keresztül jöttek föl Európa szíve felé. Végül elfoglalták Magyarország jó harmadát, és eljutottak egészen Bécsig. Az a híres Musztafa nagyvezír, aki 1683-ban Bécset ostromolta, azt mondta, hogy először is elfoglalja Bécset, Ausztriát, és utána Itália ellen fordul, és Rómát is elfoglalja... Tudjuk, a nándorfehérvári csatánál Hunyadi Jánosnak sikerült feltartóztatni a törököt, és egy ideig, jó 70 évig távol tartani Magyarországot határaitól. Mohácsnál történt, ami történt, és onnantól kezdve Magyarország lett a keresztény-muzulmán harcfront. Csak a Szűzanya rendkívüli közbelépése által menekült meg a keresztény Európa. Muzulmán országokban ma is nehéz kereszténynek lenni. Több helyen, ha valamelyik muzulmán áttér a kereszténységre, az életveszélyes.

Mondják, hogy legyünk türelmesek a muzulmánok iránt. De ennek fordítva is működnie kellene. És ha ez nem működik, ezt a keresztény országok vezetői nem kérik számon. Itt látszik, hogy a keresztény országok vezetői nem is annyira keresztény beállítottságúak. Erősen szabadkőművesek. És a szabadkőműveseknek nagyon is jól jön a muzulmán ellentét, a keresztényellenes gyűlölet, mert akkor az Egyházat mindinkább rombolják.

Eljutottunk a kétszer 666-ig, ami 1332. Ez a racionalizmus kezdete, a 14. században. Descartes, meg a többiek. Nem azt jelenti, hogy azok hitetlenek voltak, hanem mind nagyobb tulajdonságot adtak az észnek, a racionálnak. Itt a „racionalizmus”-a-ról van szó, vagyis hogy az emberi értelemnek túlzott jelentőséget adnak. Azt fogadják el, amit emberi ésszel fel lehet fogni, de amit nem lehet „ésszel” felfogni, azt nem fogadják el. Csak az a baj, hogy a valóság sokkal több, mint amit az ember a korlátolt kis eszével fel tud fogni. A racionalizmus szerint csak azt fogadom el, amit tudományosan igazolni tudok. Csak hogy a probléma ott van, hogy a valóság sokkal több, mint amit képes vagyok felfogni.

Nagyon jó, hogy a tudományt használjuk, fejlesztjük és kutassuk. Természetesen hogy szabad kutatni. De miért kell kidobni a tudományból a jó Istent? Újra vissza kell venni. Istent eltávolították a törvényhozásból, meg az állami törvényekből is, és így tovább. A misztériumot, az isteni titkot, Istent teljesen soha nem fogjuk megérteni. Sok mindent megérthetünk róla, de a teljességet soha, mert Ő végtelen! És ha Őt nem tudjuk teljesen megérteni, attól még létezhet. és létezik is. Szent Ágostontól van az a szép kis anekdota,

amikor sétált a tenger partján, meglátott egy kisgyermeket, amint a homokba ásott egy gödröt, és kagylóval hordta ki a tengerből a vizét.

-Mit csinálsz, kisfiam? - kérdezte Ágoston.

-Ki akarom meregetni a tenger vizét ebbe a gödörbe - válaszolta a gyermek.

-Ugyan már kisfiam! Az a gödör túl kicsi, a tenger meg túl nagy. A tenger vize nem fér bele abba a kis gödörbe.

Ekkor döbbsent rá Ágoston, hogy a mi értelmünk is ilyen kicsike, a jó Isten meg az a nagy tenger, az a nagy óceán. Az nem fér bele a mi kis elménkbe. De belefér Róla egy csomó tudás. A nagy tudósok is sok mindent megtanulnak, de a teljes igazságot ők sem értik, csak az igazságból egy kis részt. Sokszor előfordul, hogy a nagy tudósok, akik addig nem hittek, öreg korukra látják be, hogy a tudományban ugyan igen sokat tudnak, de Isten sokkal több, mint amit meg tudnak érteni. Szűzanya mondja:

„Filozófusok jelennek meg, akik a tudománynak kizárólagos értéket kezdenek tulajdonítani, és később az értelemnek is, ami lassanként odavezet, hogy az igazság egyetlen ismertető jele csak az emberi értelem lesz. Megszületnek a nagy tévedések, amelyek századokon át mind a mai napig fennállnak. Az értelemnek, mint az igazság kizárólagos ismertetőjének tulajdonított túlzott jelentőség szükségképpen az Isten ígéjében való hit lerombolásáig vezet” (1989. 6. 17.).

Ezzel a logikával sokan a Bibliából is csak azt fogadják el, amit meg tudnak magyarázni. De Isten az sokkal több, mint amit meg lehet magyarázni! Már a Biblián keresztül is Isten sokkal többet nyilatkoztatott ki Jézus Krisztus által, mint amit egy mai ember fel tud fogni. Az, ami ki van nyilatkoztatva, az örökérvényű, és hisszük, hogy Isten nem tévedhet! Ott kezdődnek a problémák, hogy a Bibliát csak emberi ésszel akarják magyarázni, Szenthagyomány nélkül.

Mi is a Szenthagyomány? Isten kinyilatkoztatta az igazságot, és mindazt, ami az üdvösséghez szükséges, tehát hogy mit higgyük, és hogy hogyan éljünk, hogy bejuthassunk a mennyországba. De mindez nem csak a Bibliában található, hanem a Szenthagyományban is. Sok minden van, ami nincs a Bibliában, mégis hisszük. Például azt, hogy a Szűzanya testestül, lelkestül felvétetett a mennybe. Ez a Szenthagyományban maradt fent, és mégis dogmának nyilvánította az Egyház. Több ilyen hitigazság létezik. Meg a „Szeplőtelen Fogantatás” dogmája sem található a Bibliában. Ez is a Szenthagyományon keresztül maradt ránk. És a Bibliát is a Szenthagyomány fényében szükséges magyarázni. A Szenthagyomány ebben az időben sokaknál háttérbe szorul:

„A protestáns reformáció nem fogadja el a hagyományt az isteni kinyilatkoztatás forrásaként, csak a Szentírást ismeri el annak. De ezt is csak értelemmel magyarázza, és makacsul elveti a katolikus Egyház Tanítóhivatalának tanítását, bár Krisztus bízta arra a hitletétemény őrzését. A protestánsok szabadon olvashatják és értelmezhetik a Szentírást saját, egyéni elgondolásuk szerint. Így teszik tönkre az Isten ígéjébe vetett hitet. Az Antikrisztus munkája ebben a történelmi korszakban az Egyház megosztása, számos új keresztény felekezet sorozatos alapítása volt, amelyeket fokozatosan az Isten ígéjébe vetett igaz hit széleskörű elvesztésére vezetett” (1989. 6. 7.).

A racionalizmus nevében sokan támadják dogmákat, mondván, hogy azoknak nincs semmi értelmük. Mi tudjuk és hisszük, hogy igen is van értelmük. Ha valaki valamilyen dogmát megtagad, akkor hittagadást követ el. Ebben a korban a protestánsok kezdik elvetni a katolikus tanítást, tehát szabadon értelmezik a Bibliát. VI. Pál pápa mondta, hogy ha a Tanítóhivatal, tehát a pápaság és a vele egyesült püspöki kar nem létezne, akkor annyi egyház lenne, mint amennyi plébános. Mindenki a krisztusi tanítást a saját ízlése szerint magyarázná, és nagyon gyakran ellentétek történnének – ezt néha tapasztaljuk is. Luther mondta: Sokafi des, Sokagrata és Soka Scriptura. magyarul: „csak a hit”, „csak a kegyelem” és „csak a Biblia”. Számunkra egyértelmű, hogy az isteni kinyilatkoztatás nem csak a Bibliában található, hanem a Szenthagyományban is. Nem csak a kegyelemre van szükség, hanem a

jöcselekedetekre is. Nem csak a hit üdvözül, hanem az szerint is kell élni. Persze a jó Isten megbocsát az utolsó pillanatban, még ha nincs is időm jót tenni, de bánom bűneimet.

Ma már számtalan kisegyház létezik. Sokszor hirdetik, hogy mindegy, hogy melyik egyházhoz tartozunk. Pedig ez nem így van. Jézus csak egy Egyházat alapított, és sem ideje, sem kedve nem volt több egyházat alapítani. Már a II. Vatikáni Zsinat is megmondta (Lumen Gentium 8, Unitatis Redintegratio 2. azt, hogy Krisztus Egyháza a Katolikus Egyházban **folytatódik** („Ecclesia Christi **subsistit** in ecclesia catholica”). Azelőtt úgy mondták, hogy Krisztus Egyháza a Katolikus Egyház, de a Zsinat az állítja, hogy **folytatódik**. Tehát a Katolikus Egyházban van a hit és a kegyelem teljessége. A többiekből valami hiányzik. A protestantizmusban, de még az ortodox egyházban is. Az ortodoxoknál még megvan az Oltáriszentség, megvan a Mária tisztelet, de már a pápaságot nem fogadják el.

Elérkeztünk a háromszor 666-hoz. Ez a szám 1998, kettő híján 2000. Tehát mi is megy végbe ezekben a mi időnkben:

„Ebben a történelmi korszakban a szabadkőművesség az egyházi szabadkőművesség segítségével valóra akarja váltani feltett szándékát: bálványt akar alkotni és odaállítani Krisztus és az Egyház helyére. Hamis Krisztust és hamis Egyházat” (1989. 6.17.).

Tehát az egyházi szabadkőművesség lép színre. Valóra akarja váltani a végső célját, hogy a Katolikus Egyházat, meg a Katolikus Egyházban is a kereszténységet megsemmisítse. Hamis Krisztus, hamis Egyház.

Mindinkább iparkodnak elhomályosítani Krisztus tanítását, mondván, hogy az most már nem megfelelő a mai világnak, ezért modern nyelven kell magyarázni a Bibliát. Sok hamis tanítást a szabadkőművesek terjesztenek. Így alakulnak ki a tévtanok. Pedig Krisztus Evangéliumának akkor van ereje, ha azt úgy hirdetik, ahogy azt Krisztus ránk bízta. Van-e értelme a sok okoskodásnak? Minden áron a mai világ lelkületéhez alkalmazni a krisztusi tanítást? Eszembe jut Szent Pálnak az igyekezete Athénben. Filozófiailag és logikailag nagyon szépen átgondolta, hogy majd ő meggyőzi az athéni pogány közösséget Jézus örömhíréről. Majd arról fog beszélni, hogytalált egy oltárt, melyre az volt írva, hogy „ismeretlen istennek”. Na, ez jó kiindulópont lesz. Beszélt is erről az „ismeretlen istenről. Egy darabig hallgatták, de mikor Jézus és a halottak föltámadásáról beszélt, kinevették. Tehát Szent Pál kudarcot vallott.

És akkor nagyon félve elment Korintusba, hogy ott hirdesse az evangéliumot? Hát ő most nem akart vitatkozni, hanem a Szentlélektől kérte a segítséget. És óriási sikere volt. Hirdessük mi is az evangéliumot bátran, ha meghallgatják, ha nem hallgatják meg. De igenis Isten Krisztust küldötte, Krisztus tanítása ma is érvényes, Krisztus lelkületét ma is tessék továbbadni úgy, ahogy a Biblia és a Szentagyomány által megkaptuk.

„Így érkeztek majd el a megtisztulás, a nagy megpróbáltatás és a hitehagyás csúcsára. A hitehagyás akkor már általános lesz, mert majdnem mindenki követi a hamis Krisztust és a hamis Egyházat. Akkor tárul ki a kapu, hogy megjelenjék az ember, illetve maga az Antikrisztus!” (1989. 6. 17.).

Haladó szelleműek akarunk lenni, miért ne? Mondják sokan, még a papok közül is. Ha bár nem árt megvizsgálni, hogy biztos, hogy jó úton haladunk-e? Vagy esetleg rossz irányba? Mert haladni a pokol felé is lehet, a pusztulás felé is. Ne arra haladjunk! Óvatosak legyünk, hogy merre haladunk, vagy merre akarnak vezetni minket.

Az eszközök az igehirdetés mellett, a munka megsegítésére lehetnek modernnek, lehet autónk, mobiltelefonunk, számítógépünk, internetet is használhatunk... Benedek pápa is azt mondta, hogy tudják mi az új? Krisztus üzenete ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. De ma újak az eszközök: az internete, a honlap stb., de Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké.

Volt egy előadó Rómában, egy híres teológiai tanár. A tantárgya címe az volt, hogy a „dogmák fejlődése”. Ő világosan megmondta, hogy nem arról van szó, hogy a dogmák megváltoznának. Ugyanis amit Krisztus egyszer kinyilatkoztatott, az ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Egy zsinat, vagy akár maga a pápa is hozhat egy újabb dogmát, amit kötelesek

vagyunk hinni. Ez nem azt jelenti, hogy az apostolok idejében nem hitték azt az igazságot. Csak azt lehet dogmának kinyilvánítani, amit voltaképp Jézus már kinyilatkoztatott, és azt az apostoli időkben is hitték.

Most felmerül a kérdés, hogy engedjünk-e a kísértéseknek: csak azért terjesszünk tévedéseket, hogy a modern világ jobban elfogadja, amit mondunk? Vigyáznunk kell, mert a Gonosz kis tévedéseket csinál, hogy ne találjuk meg az utat a mennyország felé. Kerülnünk kell a tévedések terjesztését, különben akkor az embereket is tévútra vinnénk. Nemrég néztem egy filmet egy repülőgép szerencsétlenségről. A műszerek valami ok miatt elromlottak, és téves adatokat mutattak. Úgy mutatta a műszer, hogy nagyon magasan repülnek. Köd volt. Meg voltak győződve, hogy igen magasan repülnek. és próbáltak mind mélyebbre és mélyebbre ereszkedni. A téves adatok miatt meg voltak győződve, hogy még mindig magasan vannak. Pedig nem úgy volt, mert egyszer csak földet értek és lezuhant. A repülő kigyulladt, és mindannyian szörnyethaltak. A téves adatok miatt az eset katasztrófával végződött. Hasonlóan történhetnek katasztrófák, ha a gonosz tévedéseit követik. A Mennyországot is el lehet téveszteni. Erre elég nagy az esély, ha az ember nem óvatos. Ezért szükséges, hogy Krisztusra hallgassunk, és az Ő tanításától attól ne térjünk el se jobbra, se balra.

Ádám, meg Éva inkább engedtek a mézes-mázás szavaknak, a gonosz kísértéseinek. Hányanvannak azok, akik ma is annak hisznek, aki szebben vagy nagyon édesen, mézes-mázás szavakkal beszél? Mért kövessük azt, aki a pusztulásba visz? Szűzanya azt akarja, hogy ezt a pusztulást elkerüljük:

„Látjátok kedves fiaim, ezért kívántam megvilágosítani a Jelenések könyvének azon lapjait, amelyek a ti időtökre vonatkozik. Hogy felkészüljetek velem a nagy harc legfájdalmasabb és legdöntőbb szakaszára, ami égi Édesanyátok és a gonoszság felszabadult erői között dül” (1989. 6. 17.).

Ne legyünk áldozatok a Gonosz számára, ne csapjon be bennünket! Mert kísért, hogy majd lesz itt szép karrier, több fizetés, közben pedig kap az ember egy szívinfarktust, vagy egy agyvérzést, vagy rákot, vagy egy autószerencsétlenség által az illető át is költözik az örökkévalóságba. És ott döbben rá, hogy melyik utat választotta. Ha rossz utat választott, akkor egy örökkévalóságon keresztül foghatja a fejét.

De a Szűzanya azért közli ezeket az igazságokat, hogy megvédjen. És figyelmeztet: Vigyázat, itt veszély van! És azért kéri a bizalmat, mert ha ráhagyatkozunk, hogy Szűzanya, téged követlek, én téged választottalak, akkor a Gonosz hiába kínálja a kísértéseket. Szűzanyám, össze vagyok zavarodva, de tudom, hogy te szeretsz engem, és az örök üdvösségemet akarod, jobban szeretsz, mint a földi édesanyám. Akkor Rád bízom magam, és hagyom, hogy oda vezess, ahova akarod. Ha azt mondd, hogy járjak templomba, gyónjak, áldozzak, imádkozzak, össze vagyok zavarodva, de Édesanyám, elfogadom. Elfogadom a szeretetedet. Szeretlek, és hiszem, hogy a jó Isten nevében jöttél, hogy megments bennünket. Tudjuk, mit jelent az édesanyának lenni. És ha az a gyerek még rakoncátlan is, rossz is, az édesanya nem dobja el. Mégis csak az ő gyermeke.

Tehát mit tegyünk ezekben a nehéz helyzetben. Az üzenetben világosan olvassuk:

„Bátorság! Legyetek erősek, kicsi gyermekeim. A ti dolgotok ezekben a nehéz esztendőkből az, hogy hűségesek maradjatok Krisztushoz és az Egyházhhoz. Viseljétek el az ellenségeskedést, a küzdelmet és az üldöztetést! Legyetek értékes tagjai a kisedd nyájnak, amelynek feladata, hogy harcoljon, és végül győzzön az Antikrisztus hatalmas ereje fölött” (1989. 6. 17.).

Sokféle kiségyház meg szekta, meg mindenféle irányzat van, akik azt mondják, hogy Krisztus tanítását hirdetik, de sokszor azt halljuk, hogy ne gyónjatok, ne áldozatok, úgymint megbocsát tinek Krisztus, nyugodtan elkövethetitek a bűnöket, nem olyan borzasztó az. Pedig az.

Néha elvárják tőlünk, hogy viseljük el az ellenségeskedést, ami velünk szemben tesznek, mert ha Krisztushoz és a Szűzanyához vagyunk hűek, akkor fogadjuk el a küzdelmet és az üldöztetést. Legyünk értékes tagjai a kisdéd nyájnak, a maradéknak, amelynek feladata, hogy harcoljon, és végül győzzön az Antikrisztus hatalmas ereje fölött.

Csak ne feledjük, a Szűzanya hatalmas mindig nagyobb, mint az Antikrisztus ereje. Olyan szépen mondta Szent II. János Pál pápa, amikor a Mária évet befejezte, hogy Szűzanyám, a te szépséged erősebb a Gonosz erejénél. Erősebb. Mert a Szűzanya Isten kegyelmében van öltöztetve, és Isten kegyelmével a Gonosz nem bír. Minket Mária védelme nélkül könnyen legyőzne. Hogy ez ne történjen, a Szűzanya Szeplőtelen Szívét adta biztos menedékként. Itt nektek nem árthat a Gonosz. Gúnyolhat, csúfolhat, próbálhat idegesíteni, úgy, mint amikor ott van egy harapós kutya. Ha szabadon lenne, széttépne, de láncra kötötték, és csak addig mehet, ameddig a lánc elér. Akkor ne menjünk oda, ameddig elér a lánc. Hagyjuk ott. Hadd ugasson!

Hol lehet a legnagyobb biztonságban egy gyermek? Nem-de az édesanyja karjai között? Az édesanya biztos nem feledkezik meg róla. Ha látja, hogy itt a veszély, akkor még jobban odafigyel a gyermekére vagy gyermekeire. A Szűzanya még jobban odafigyel, csak tőlünk függ, hogy rábizzuk-e magunkat. Aki rábizza a lelkét, az megmenti! Aki nem bizza rá magát, és azt gondolja, hogy ő a Gonosszal ügyis elbír, nagyot téved. Akkor a Péteri baklövést követi el. Tudjuk, mi volt Péternek a baklövése Nagycsütörtökön, Nagypénteken. Azt mondta Jézusnak, hogy ő kész Vele börtönbe menni, és ha kell, meg is hal Vele.

És mit válaszolt Jézus? - Mire a kakas másodszor szólal meg, te háromszor tagadsz meg. Hajnalig te háromszor tagadta meg Jézust. Ne bízunk túl sokat a saját erőnkben, meg a saját értelmünkben. Gyarlók vagyunk, gyengék, megrettenhetünk. A mai nagy küzdelemben bizzuk magunkat a Szűzanyára. Ha Szent Péter azt mondta volna, hogy Uram, én úgy szeretnék hűséges maradni Hozzád. Adj erőt! Segíts! Lehet, hogy az Úr megmagyarázta volna Péternek, hogy most Neki meg kell halnia, mert ez a Mennyei Atyának az akarata. Lehet, hogy azt mondta volna neki, hogy vonulj csak háttérbe, és ne menj be a főpapnak az udvarába kíváncsiskodni. Mert akkor pórul jár. Akkor lehetséges, hogy nem tagadta volna meg az Urat. Mert félelmében tagadta meg. Látta, hogyan bánnak Krisztussal, ütik, verik, gúnyolják, és úgy látszik, meg is fogják ölni. És akkor őt is odaviszik mellé, és kivégzik, vagy legalábbis jól összeverik.

Mi is megrettenhetünk. Ezért bizzuk magunkat a Szűzanyára, hogy Szűzanyám, látod, ki vagyok, Rád bízom magam. Segíts. Látod, milyen gyarló vagyok, adj erőt, és rejts el a te Szeplőtelen Szívédben. A Szűzanya ismer bennünket. Ismeri a nehézségeinket, problémáinkat, félelmeinket. Mondjuk el nyugodtan, hogy nem is vagyunk mi olyan túl bátrak. Nehogy túl bátornak tegyük magunkat. Ha megadja a Szentlélek Úristen, meg az égiek, hogy bátrak legyünk, és bátran szembeszálljunk a hazugsággal és az igazságtalansággal, az más lapra tartozik. De a saját erőmben ne bízunk túlságosan. Csak a saját erőnkre támaszkodva, az ördögi erővel nem bírnak szembeszállni, ha nem kapunk külön erőt az égből. A Szűzanya is az égből van, az égből jött, és ha ő külön erőt, lelki erőt ad, az már más. Az apostolok is gyengék voltak, de amikor pünkösöd napján a Szentlélek Úristen leszállt rájuk, és külön lelki erőt adott nekik, bátran ki mertek állni a nép elé. Hát mi is kérjünk lelki erőt a Szűzanyától, az égiektől. Akkor ezeket a küzdelmeket meg tudjuk vívni, és meg tudjuk nyerni, illetve nem mi nyerjük meg, hanem a Szűzanya rajtunk keresztül, ha engedjük, hogy eszközként használjon minket.

Mit mondott Gobbi atyának a Szűzanya? „Azért választottalak téged, mert te vagy a legalkalmatlanabb”. Gondold csak el. Megszólít téged is a Szűzanya, hív téged is egy feladatra. És amire hív, azt azért teszi, mert te igen alkalmatlan vagy – ha azt a saját erőddel végbevidd. De ha Rá hagyatkozol, Ő alkalmassá tesz! És most a Magyarországi Máriás Papi Mozgalomnak ilyen helyzete van, amilyen van. Nézzünk csak magunkba, hogy igazából

rábízzuk-e magunkat a Szűzanyára? Bízzuk rá! Mondjuk ki: Szűzanyám, a tiéd vagyok, alakíts át olyanná, amilyenné akarod. Látod, hogy milyen alkalmatlan vagyok/vagyunk. Látod, hogy csak ennyien tudunk összejönni egy országos találkozóra, magyar nyelvterületi lelkigyakorlatnak a központi találkozója, adj erőt, hogy a többi felelős is el tudjon jönni. Vegye magának azt a bátorságot, fáradtságot, hogy eljöjjön. Mert meg van az esélye, hogy ha ezt nem teszik, akkor szép lassan elszigetelődnek azon a kis helyen, ahol most élnek. Sokkal jobb, ha tudunk ilyen helyeken, ilyen alkalmakkor találkozni egymással. Nagyon jó, ha vendégségbe is elmegyünk egymáshoz időnként, kisebb területi cönákulumokat tartani, akár egy napos vagy egy délutános együttlétekre. Több helyen tartunk, Vajdaságban is minden hónapban. Most éppen Törökkanizsán voltunk együtt. Több helyről jönnek. Összejövünk egy százötvenen, kétszázan, és imádkozunk. És akkor mégiscsak érezhetjük, hogy összetartozunk. És mindannyian bízunk a Szűzanyában.

A könyvben leírt üzenetekhez igyekeztem tartani magamat. Még véletlenül sem szeretném, hogy tévedést hirdessek. Nyugodtan el lehet olvasni az üzeneteket: a nagy vörös sárkány (1989. 5. 14.), ami a kommunizmust jelenti, a marxizmust, utána a párduchoz hasonló vadállat (1989. 6. 3.), utána a bárányhoz hasonló vadállat (1989. 6. 13), majd pedig: a vadállat száma 666 (1989. 6. 17)..

Az Antikrisztus sokakat foglalkoztat, nem tudunk egyelőre pontosat. Az biztos, hogy a nevében benne van az „anti” szó, ami azt jelenti, hogy Krisztus ellensége. Lehet hallani arról is, hogy esetleg ő egy konkrét ember lenne, aki a gonosznak a küldöttje, aki utánozni szeretné az Úr Jézus Krisztust. Ebbe egyelőre nem bonyolódok bele.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Sóti János SJ,
a Máriás Papi Mozgalom magyarországi felelőse
(Tengernek Csillaga XX/1.)